

og Udvalget har nærmest sat sig som Opgave foruden det at føre Lovforslaget, der jo for Hovedpunkternes Vedkommende tager nogen Afstand fra Overenskomsten i 1888, tilbage til det Bestaaende, at se at rette paa de Mangler, som have viist sig i den Tid, Loven har virket, at være ved den Affattelse, og da særlig at mildne noget paa de meget strenge Straffebestemmelser, som maatte allerede dengang være temmelig høje, og som man nu slet ikke finder, at der er Grund til at opretholde i deres fulde Strengthed længe. Udvalgets Stilling til Sagen kan nærmest sammenlignes med den Stilling, Udvalg i Almindelighed indtage til Lovforslag mellem 2den og 3die Behandling, og da det er 3die Gang, vi forhandle Margarine-spørgsmaalet, idet vi nemlig første Gang behandlede det i 1885 og 2den Gang i 1887—88 og da disse Behandlinger nærmest have haft Karakteren af Lovforslags 1ste og 2den Behandling, idet Behandlingen i 1885 kun var en mindre dybtgaaende Behandling af Sagen i Almindelighed, medens Hovedslaget stod i 1887—88, hvilket ogsaa i Almindelighed er Tilfældet ved Lovforslags 2den Behandling, saa er der forjaavidt god Sammenhæng deri. Kun med Hensyn til det af Hovedpunkterne, som man sidst ikke traf nogen endelig Afgjørelse af, nemlig Udførselsforbudet, men hvor man til Slutning eneodes om at gaa udenom Sagen, er der større Divergens i Udvalget, men det skal jeg senere omtale.

Efter disse Bemærkninger om Udvalgets Stilling til Sagen i dens Helhed, skal jeg gaa over til at omtale de af Udvalget eller Flertallet stillede Ændringer. Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 2 er nærmest kun en Redaktion. Det var ikke Meningen fra nogen Side förrige Gang, at det var anden Fabrikation af Margarine, der skulde indbrages under Lovens Kontrol, end Fabrikation af Margarine til Salg. Ændringsforslaget under Nr. 1 er kun en Tydeliggjørelse af denne Mening. Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 4 af Flertallet staar og falder med Ændringsforslaget under Nr. 9, det er Udførselsforbudet, som det afhænger af, om Nr. 2 skal vedtages. Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 4 gaar ud paa, at Tallet „10“ i 2den Linie ændres til „50“; det er Blandingen, det her dreier sig om. Hele Udvalget har der været enigt om at foreslaa at blive ved det Bestaaende og holde fast ved den Afgjørelse, vi traf sidst paa dette Spørgsmaal. Naar man sidst valgte Tallet „50“, saa var det, fordi man ikke vilde forbyde Indblanding af Smør i Margarine, men herimod vilde forbyde Indblanding af Mar-

garine i Smør, og naar Smøret var over 50 pCt., fandt man, at det maatte betegnes som Indblanding af Margarine i Smør, medens det maatte betegnes som Indblanding af Smør i Margarine, naar Margarine var over 50 pCt. Nu har man fundet det rigtigt at blive staaende derved, og for Flertallets Vedkommende er Grunden til, at man ikke vil have sat Tallet ned til „10“, tillige den, at skjøndt det i Diebliffet ikke vil faae praktisk Betydning, da man vanskelig kan indblande paa Grund af Farvebestemmelserne over 10 pCt. i Margarine, saa er der Mulighed for, at der senere kunde findes Midler til Affarvning af Varen, og saa vil Flertallet ikke affære Muligheden for senere at gaa til en større Blanding. Ændringsforslaget under Nr. 4 er nærmest kun en Redaktion, Ændringsforslaget under Nr. 5 er ogsaa kun en Redaktion. Man foreslaar Straffebestemmelsen udeladt af § 4, 2det Stykke, og flyttet hen til Straffeparagrafen, § 18. Ændringsforslaget af Flertallet under Nr. 6 staar i Forbindelse med Ændringsforslaget under Nr. 9 og vil blive afgjort dermed. Ændringsforslaget under Nr. 7 handler om Farven. Der er i Lovforslaget foreslaaet adskillige Afvigelser fra Farvebestemmelserne i den gjældende Lov. Der er for det Første foreslaaet, at Farvetavlernes Antal skulde forøges med 3, og det er begrundet deri, at de Farvetavler, hvorefter Farvebestemmelserne nu foretages, ikke have saa mange Farvenuancer, som de forskjellige Margariner have. Der gaar adskillig Margarine i Handelen, som har en mere grønlig gul Farvenuance end nogen af de nævnte Tavler har. Det er som sagt Grunden til, at der i Lovforslaget foreslaas, at Farvetavlerne skulle forøges med 3, som altsaa skulde have disse Farvenuancer. Den anden Ændring i den bestaaende Lovs Affattelse af Farveparagrafen er den, at det tilladelige Nummer paa Farvetavlen, som Margarine maatte naae op til, skulde være 8 i Stedet for 9, men saa er det Forudsætningen, at Margarineprøven skal udtages paa en anden Maade eller udtages af en anden Tykkelse end man hidtil har brugt. I den gamle Lov staar der ikke Noget om, hvorledes Margarineprøven skal udtages eller hvordan Farvebestemmelserne skulle foretages, det blev overladt til Indenrigsministeren nærmere at fastsætte i en Bekjendtgjørelse. Denne Bekjendtgjørelse udkom den 17de Mai 1888, og deri er bestemt, at Margarineprøven skal udtages i et Snit af $\frac{1}{8}$ Tommes Tykkelse. Nu er det Hensigten, at Margarineprøven herefter skal udtages i et Snit af en Tommes Tykkelse, og det er mo-